

Мирослав Ковалевич - Вже Не Скривлений

Цим повідомленням хочу прилюдно висловити подяку Богові за благословення на одужання.

В середині травня, 2004 року я відчув біль в крижах і зразу мене скосило на один бік.



Моя дружина настояла на тому, щоб поїхати на Службу Божу до церкви, де перебувають з медаликом Матері Божої з Гарабандал родина п. Рожелюк. Ми чули що на таких Літургіях хворі отримують оздоровлення. Я погодився, бо біль був сильний і виглядав я кривий, не міг ні ходити, ні працювати, з трудом сідав в машину.

Через п. Ірину Будз та п. [Петра Гринчишина](#) ми довідались в якій церкві в даний час перебувають панство Рожелюки з медаликом пресвятої Діви Марії.

Пані Ірина Будз з великою охотою згодилась нас супроводжувати до церкви на Shaw Street, Торонто.

З трудом я зайшов до церкви. Почалася Літургія. Я всім своїм єством полинув в молитву, виконуючи обряди, якими провадив священик і пан Рожелюк. Щиро молився і просив в Бога оздоровлення.

Слава Богові, яке було моє здивування коли після всіх ритуалів а ішов рівно. Приїхавши додому я запитав дружину: "Ти нічого не зауважила?"

Дружина відповіла: "А що?" --- "Хіба ти не бачиш що я рівно ходжу і легко сів в машину?" сказав я.

--- "Зауважила, але хотіла це почути від тебе. Хвала Богові і Падре Піо та влаженному єп. Миколі Чарнецькому, бо через них зносила свої молитви до Небесного Отця і Матінки Божої за твоє оздоровлення" - відповіла дружина.

Дякуємо Тобі, Господи, та Пресвятій Матінці Божій, що почули наші молитви і негайно дали мені зцілення.

Ковалевич Мирослав,
Торонто, травень 2004 р.

